

Lars Nordskov Nielsen beklagede i høj grad, at der ikke længere findes brede folkebevægelser i befolkningen, hvor man kunne samles og have noget fælles, som det har været tilfældet i andelsbevægelserne og højskolebevægelserne.

Mange føler, at de ikke har nogen rolle i samfundet, sagde han. Det gør dem passive og i den situation vil de kun underholdes.

Staten regnes som »modparten« og der opstår en statsfjendskhed, som er meget svær at komme af med.

Fremmedgørelsen er et produkt af de sidste årtiers nye regler, der er kommet uden en rimelig planlægning.

Det er meget godt, at visse politikere forsøger sig med et oprør fra midten og forlanger en reformpause på et år, så man kan opsummere, hvad der er sket igennem årene.

Men det er temmelig naivt af dem at foreslå den slags, for det kan ikke lade sig gøre. Det er da en dejlig tanke, men som alt, hvad der ikke kan lade sig gøre, er det naivt.

Skepsis.

Ombudsmanden opfordrede til en vis skepsis over for forvaltningen og til demokratiet, men denne skepsis skal ikke bestå af uhæmmet kritik.

Men det kræver øget information af befolkningen, og det kræver også, at folk selv bliver mere aktive i det samfund, vi lever i.

Det officielle demokrati er blevet stift, og derfor er det nødvendigt med et virkeligt nærdemokrati, hvor det er kommunalbestyrelserne, der har ansvaret, og ikke de borgergrupper, der forsøger at presse ting igennem uden selv at have noget ansvar.

Men vi skal lytte til hinanden og forvaltningerne må forstå, at de er en slags forretning, hvor folk har ret til en ordentlig behandling, og hvor administrationen optræder på en sådan måde, at befolkningen kan få tillid til den.

Vi må ikke lade demokratiet stivne i formaliteter, og derfor må vi optræde med den skepsis over for autoriteterne, der er livets salt, sagde Lars Nordskov Nielsen.

by.